

prima instanță: N.Costin
instanța de apel: S.Arnăuț, V.Negru, E.Fistican

dosarul nr. 3ra-734/16

Î N C H E I E R E

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sturza Vera,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Sturza Vera împotriva Primăriei și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii, Batrac Nadejda, Reznicenco Valentina și Batrac Anatoli privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Sturza Vera și menținută hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 27 octombrie 2014,

c o n s t a t ă :

La 18 noiembrie 2013, Sturza Vera a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii, Batrac Nadejda, Reznicenco Valentina și Batrac Anatoli privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii Sturza Vera a indicat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.8/10-25 din 16.03.2004 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pămînt din str. Doina, 150/27 dlui Batrac Anatoli” a fost atribuit în proprietate Nadejdei Batrac, Valentinei Reznicenco și lui Batrac Anatoli terenul cu numărul cadastral 0100404.160, cu suprafața de 0,089 ha. din str. Doina, 150/27.

Despre decizia enunțată a aflat la începutul lunii septembrie 2013, cînd Batrac Nadejda a hotărît să vîndă casa sa, invitînd potențialii cumpărători, cărora le-a explicat că terenul aflat în posesia sa, împreună cu șura, de jure îi aparține dînzei cu drept de proprietate.

Drept urmare, la data de 18 septembrie 2013 a înaintat Primăriei și Consiliului municipal Chișinău o cerere prealabilă, solicitînd anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.8/10-25 din 16.03.2004 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat în baza acestei decizii ca fiind ilegale.

Prin răspunsul Consiliului municipal Chișinău din 01.11.2013, i s-a comunicat că asemenea categorii de litigii urmează a fi examinate de instanța de judecată, motiv pentru care a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Consideră că, pîrîtul a fost în drept să atribuie Nadejdei Batrac, Valentinei Reznicenco și lui Batrac Anatoli doar un sector de teren cu o suprafață de 0,08 ha, care se extinde pînă la gardul ce desparte terenul respectiv de terenul de pe lîngă casa ce îi aparține cu drept de proprietate, situată pe str.Doina 126, mun.Chișinău.

A mai invocat că, pe sectorul de teren atribuit ilegal persoanelor vizate, cu suprafața de 0,009 ha (90 m.p.) este amplasată o șură ce-i aparține din anul 1988, acest fapt fiind posibil de confirmat de către toți vecinii din preajmă.

Solicită reclamanta Sturza Vera, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.8/10-25 din 16.03.2004 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pămînt din str. Doina, 150/27, dlui Batrac Anatoli”, în parte ce se referă la sectorul de teren cu suprafața de 0,009 ha și anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat în baza deciziei, ca fiind ilegale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 27 octombrie 2014, acțiunea înaintată de către Sturza Vera a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și depusă tardivă (f.d.67).

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, Sturza Vera a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Sturza Vera și menținută hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 27 octombrie 2014.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la data de 31 martie 2016, Sturza Vera a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind contestarea actului administrativ să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de respingere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.160-166).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 15 decembrie 2015 (f.d.148), iar recursul a fost depus la 31 martie 2016 (f.d.160), însă

la dosar nu există probe care să confirme data recepționării de către Sturza Vera a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Sturza Vera a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Sturza Vera, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sturza Vera, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Sturza Vera, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sturza Vera, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Sturza Vera, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi